

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2011. június 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.r vádlott**
ÉS TÁRSA ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2011.
január 11. napján kihirdetett **2.B.305/2009/36.** számú ítéletének I. r. vádlottra
vonatkozó részét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy az I. r. vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 7.Bk.2520/2009/2.
számú végzésének próbára bocsátást kimondó **rendelkezését**
tekinti hatályon kívül helyezettnek.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben korábban alkalmazott 2 év próbára bocsátást hatályon kívül helyezte és megszüntette. Az I. r. vádlottat testi sértés bűntettének kísérletében és társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás vétségében mondta ki bűnösnek. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte az I. r. vádlottat a személyét terhelő bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- az ügyész a vádlott terhére, a szabadságvesztés tartamának súlyosítása érdekében,
- az I. r. vádlott és védője a büntetés súlyossága miatt enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet szerkezetére vonatkozó, valamint a bűnösségi körülményeket érintő észrevételeket tett, és a próbára bocsátás megszüntetésével kapcsolatos törvényhely felhívását indítványozta.

A védő kiemelte védencének korlátozott beszámítási képességét és azt, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá okiratot csatolt arról, hogy mentális állapota miatt védenca össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 80%.

A fellebbezések minden irányban alaptalanok.

* * *

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben maradéktalanul lefolytatta, a perrendi szabályok teljes körű betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság az iratok egybehangzó tartalma alapján csupán azzal egészített ki, hogy az I. r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaideje 2011. december 8. napján telt volna le.

Nem igényelte bizonyítás felvételét, csupán a büntetés kiszabása szempontjából jelentőséggel bíró tény [Be. 353. § (3) bekezdés] - és ezzel is kiegészítette a tényállást a másodfokú bíróság -, hogy az I. r. vádlott egészségkárosodásának mértéke 80%.

Ami a fellebbviteli főügyésznek az elsőfokú ítélet szerkezetére vonatkozó észrevételeit illeti, azokat nem osztotta a másodfokú bíróság, tekintve, hogy az indokolásból tényállásba átemelni indítványozott rész más megfogalmazásban ugyan, de szerepel a tényállásban.

Az elsőfokú bíróság kellően foglalkozott az egymással szembenálló bizonyítékokkal, megfelelő indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem; indokolása logikus és meggyőző, megfelel az iratok tartalmának és az életszerűség elvárásainak egyaránt. Az elsőfokú bíróság - helyesen - foglalkozott a jogos védelem kérdéskörével is és helyes indokait adta annak, hogy miért ítélte úgy, az I. r. vádlottat nem illette meg a jogos védelem, ilyen módon cselekményének jogellenessége fennáll.

A megalapozott tényállásból tehát helyesen következett az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Nem tévedett abban sem, hogy bűnösnek mondta ki az I. r. vádlottat a próbára bocsátással érintett cselekményben is. Az abban az ügyben eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy a próbára bocsátás alkalmazásával egy időben a vádlottat az így elbírált bűncselekményben bűnösnek is ki kellett volna mondani [Btk. 330. § (1), (2) bekezdés b) pontja]. A próbára bocsátás próbaideje még nem telt le, ezért a jelen ügyben eljáró elsőfokú bíróság helyesen a vádlottat bűnösnek mondta ki és halmazati büntetést szabott ki.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytelenül szövegezte meg a próbára bocsátás hatályon kívül helyezésével kapcsolatos rendelkezést, hiszen a próbára bocsátást nem hatályon kívül kell helyezni, hanem meg kell szüntetni, figyelemmel a Btk. 73. § (2) bekezdésére, míg a Be. 330. § (4) bekezdése alapján a próbára bocsátást kimondó rendelkezést kell hatályon kívül helyezni. Ezért a másodfokú bíróság ezt ekként helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a bűnösség alakzatával; az I. r. vádlott testi épség elleni bűncselekménye a testi épséget sértő elemét tekintve egyenes szándékkal elkövetett, míg az eredményre nyilvánvalóan eshetőleges szándéka irányult, vagyis belenyugodott abba, hogy a célzott testtájékot és a szúrások számát és erejét is figyelembe véve közvetlen vagy közvetett életveszélybe is kerülhet a sértett. A másodfokú bíróság ezért a jogi indokolást ezzel kiegészítette.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, helyesen a *testi épség elleni* bűncselekmények elszaporodottsága a súlyosító, és további súlyosító az ittas állapotban történt elkövetés, míg nyomatékos enyhítő az időmúlás, az, hogy az I. r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és hogy 80%-ban rokkant.

Az így helyesbített, illetve kiegészített bűnösségi körülményeket is alapul véve az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a büntetés mértékében. Az I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül 2-10 évig terjedő határok közt kiszabható szabadságvesztés mértékét törvényesen és méltányosan állapította meg a törvényi minimumban, még akkor is, ha halmazati szabály szerint kellett azt kiszabnia. Az I. r. vádlott javára jelentkező nyomatékos enyhítő körülmények ezt indokolják, és az így kiszabott szabadságvesztés tartama elegendő a büntetés általános és speciális céljainak kiváltásához. Az enyhe fokú korlátozottság és a kísérleti szak a maradandó fogyatékoság kialakulása ellenére sem teszi indokoltá a szabadságvesztés mértékének lényeges súlyosítását.

Ugyanakkor nem indokolt a büntetés enyhítése sem, hiszen enyhítő rendelkezés alkalmazása vagy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - a súlyosító körülményekre és a bűncselekmény jellegére, valamint a maradandó fogyatékoság kialakulására tekintettel - szóba sem kerülhet.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései mindenben megfeleltek a törvénynek, ezért mivel a fellebbezések nem vezettek eredményre, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek az I. r. vádlottra vonatkozó részét a rendelkező részben írt helyesbítéssel a Be. 371. § (1) bekezdés 1. fordulata alapján helybenhagyta.

Szeged, 2011. június 9.

Gyurisiné dr.Komlóssy Éva sk. a tanács elnöke	Dr.Katona Tibor sk..Mezőlaki Erik sk. a tanács tagja, előadó	a tanács tagja
--	---	----------------

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.104/2011/3. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.B.305/2009/36. számú ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó része a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2011. június 9.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke